

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Amorites in the early Old Babylonian Period

Boer, R. de

Citation

Boer, R. de. (2014, May 28). *Amorites in the early Old Babylonian Period*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/25842>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/25842>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/25842> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Boer, Rients de

Title: Amorites in the Early Old Babylonian Period

Issue Date: 2014-05-28

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift

AMORITES IN THE
EARLY OLD BABYLONIAN PERIOD

te verdedigen op woensdag 28 mei 2014

klokke 11:15 uur

aan de Universiteit Leiden

door

Rients de Boer

I

De Vroegoudbabylonische Amorieten (ca. 2000–1815 v. Chr.) leefden voornamelijk in kleinere steden en op het platteland.

II

De Vroegoudbabylonische Amorieten waren voor een deel oorspronkelijk huurlingen in dienst van onafhankelijke steden in zuidelijk Mesopotamië.

III

De Vroegoudbabylonische Amorieten namen de macht over door de heersende elites te vervangen.

IV

De Vroegoudbabylonische Amorieten moeten onderscheiden worden van de Amorieten bekend uit de Mari-archieven (ca. 1810–1760 v. Chr.).

V

In de periode van ca. 1880–1825 v. Chr. bestond er een staat in het zuidelijk gebied van de Diyala-vallei. De koningen van deze staat waren Sumun-abi-yarim, Hammi-dušur en Sîn-abūšu.

VI

Rond 1863–62 v. Chr. werd de stad Kazallu verslagen door een coalitie bestaande uit Sumu-la-El van Babylon, Erra-imittī van Isin en Sumu-abum.

VII

De rol van de steden Malgium en Dēr was belangrijker in de Vroegoudbabylonische periode dan tot nu toe gedacht.

VIII

Tijdens het bestaan van het Ur III-rijk en direct na de val ervan (ca. 2002 v. Chr.) waren er nog geen koninkrijken geregeerd door heersers van Amoritische afkomst.

IX

Het behoud van de territoriale eenheid van het Babylonische koninkrijk en zijn cultuur over meer dan vijftienhonderd jaar (ca. 1880–333 v. Chr.) is de verdienste van met name twee grote Oudbabylonische koningen: Sumu-la-El en Hammurabi.

X

Het is een feit dat veel Mesopotamische schrijvers leerden om documenten op te stellen volgens strikte redactieregels en in een gestandaardiseerd Akkadisch. Dit verhult voor ons vaak de verschillende Semitische dialecten die over het gehele Oude Nabije Oosten werden gesproken.

XI

Er bestonden verschillende niveaus van geletterdheid onder schrijvers. Voor de administratie van een archief is minder kennis nodig dan voor het opstellen van koninklijke hymnes in het Sumerisch.